

(Persbericht)

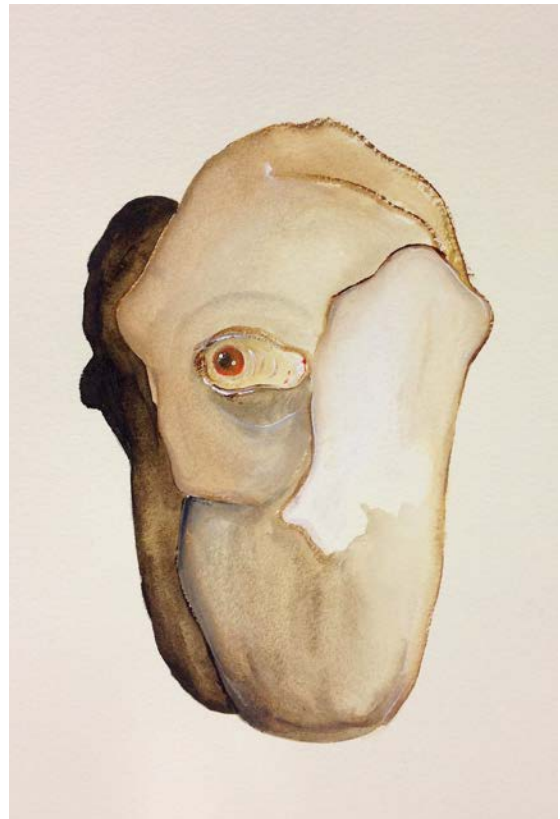
Een jaargang geschilderde selfies

Waagexpositie van Verborgene Selfies

De komende weken gedurende de maand oktober exposeert beeldend kunstenaar Han van der Mijl uit Bloemendaal 365 werken, resultaat van een jaar lang dagelijks schilderen. Een ware uitdaging die Han met zichzelf aanging. Reagerend op de selfie-mode op de sociale media verplichtte hij zich dagelijks een selfie te schilderen en digitaal te verspreiden. En dan niet de versluisende 'kijk mij eens' selfies waarin mensen etaleren hoe opwindend hun leven is. Het ging Van der Mijl om de verborgen kanten van het bestaan, waarin niet alles maakbaar en glamoureuus is. Waar sleur, duistere angsten en vervreemding hun plaats eisen. Hij noemde zijn project daarom Hidden Selfies. De eerste schilderde hij op 7 maart 2014, de laatste op 6 maart van dit jaar. '365 days of painted moods' luidt de ondertitel van deze tentoonstelling. Van der Mijl vertaalde niet zozeer de ervaringen van een willekeurige dag, maar reageerde erop. Zichzelf niet sparend.

Han van der Mijl (1)

Han van der Mijl (2)

Een scala aan stemmingen

De Hidden Selfies tonen een scala aan stemmingen. Het zijn geen herkenbare zelfportretten en vaak is de achtergrond donker. Zij roepen rijke associaties op. Hun grote, bijna verschrikte ogen herinneren bijvoorbeeld aan de Schreeuw van Edvard Munch. Maar ook aan de monumentale koppen van het Paaseiland, met hun duister-starende blikken. Soms zijn ze wat *spooky*, verwrongen, alsof je de Elephant Man in de ogen staart. Wanneer de ogen, de neus en de mond geschilderd zijn als zwarte gaten worden de selfies maskers. Alsof Van der Mijl die bewuste dag wilde ontsnappen aan de maskerade die het leven ook kan zijn. Niet voor niets was een deel van de Hidden Selfies te zien tijdens de Biënnale van Venetië, de stad van een van de beroemdste carnavals ter wereld. Regelmatig roepen de selfies associaties op met schedels. Niet de onder diamanten bedolven glitterschedel van Damien Hirst, maar de confronterende doodskoppen op vanitas-voorstellingen. De monden in de Hidden Selfies staan regelmatig *not amused* of

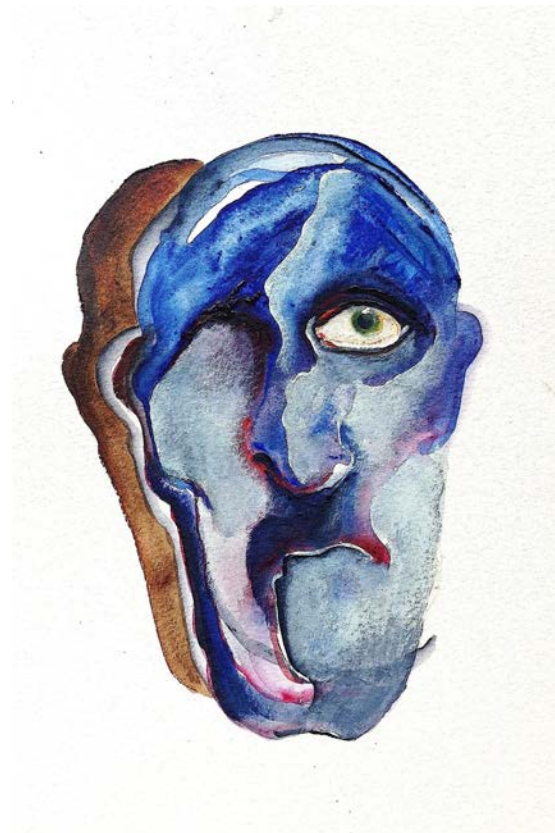
chagrijnig. Veel gelachen wordt er niet. Soms hangen zij open en lijken zij iets te stamelen alsof Van der Mijn iets wil zeggen, maar de woorden niet kan vinden. Het geeft de selfies tegelijk iets tragisch als theatraals. Soms ontbreekt de mond volledig. Was de kunstenaar die dag niet in staat tot talige communicatie en liet hij daarom zijn binnenstem spreken?

Het innerlijk gelaat

Binnen de Hidden Selfies hebben de knap geschilderde ogen een prominente rol. Zij kijken wisselend ondeugend, schalks, verbaasd, peinzend, verlegen of verontschuldigd. Een enkele keer uitdagend, baldadig. Ook staan zij bozig, misnoegd of gekweld – als de Christusportretten van Georges Rouault. Of verschrikt als het konijn voor de koplampen, verstijfd voor naderend onheil. Maar ook verrast: alsof Van der Mijn iets moois ontwaart. Soms hebben de selfies slechts één oog of zijn zij oogloos. Dan lijkt de kunstenaar zijn ogen te sluiten om zich te concentreren. Om zijn innerlijk gelaat te verbeelden. Het ging hem immers om zijn binnenwereld.

Han van der Mijn (3)

Han van der Mijn (4)

Deze bijzonder tentoonstelling is in de Waag – tussen 13.00 en 17.00 uur - te bezichtigen vanaf donderdag 1 oktober tot en met zondag 18 oktober 2015. De feestelijke opening vindt plaats op zondag 4 oktober om 16.00 uur. Zie voor verdere informatie: www.kzod.nl , www.facebook.com/kunst.zijnsdoel en www.hiddenselfies.com

Peter van Kester